

Salen i Dag, et rigeligt Budget paa alle Omraader — det tror jeg erkendes — naar man undtager Militærbudgettet. Denne Undtagelse har man jo gjort, men ellers er det et rigeligt Budget paa alle Omraader, der er godt og brugeligt saa godt som i enhver Henseende, og det indeholder den største Udgiftsbevilling, vi hidtil have kendt for noget som helst Finansaar.

Breinholt-Vandborg: Paa det os foreliggende Forslag til Finanslov findes der paa § 26 en Bevilling paa 200,000 Kr. til Fremme af Kødeksporten. Det er en Genganger, thi en lignende Bevilling blev slaaet ihjel i Fjor, og naar den nu viser sig paa et saa passende Tidspunkt, som det er, kan man ikke andet end være Gengangeren taknemmelig. Jeg tror, vi hilse den med Glæde alle sammen, ingen af os vil mane den ned i sin Grav igen. Den giver mig dog Anledning til et Par Bemærkninger. Der er desværre Tegn til, at vi ikke kunne faa den Nytte af denne Bevilling, som man oprindeligt havde troet. Der siges nemlig, at der allerede paa Forhaand er disponeret over en ikke ringe Del af denne Bevilling paa en Maade, der ikke vil komme særlig Kødeksporten til gode. Hvorvidt dette er rigtigt, kan jeg ikke sige, da Finansloven intet indeholder derom. Uden at jeg vil gentage det folkelige og temmelig drastiske Udtryk, der paa mange Hold bruges, at denne Bevilling klattes bort til Eksportslagterier, der allerede ere til Stede og altsaa ikke ville kunne virke — hvad jeg ikke tror forholder sig saa — mener jeg dog, at der gerne kan være et lille Gran af Sandhed i denne folkelige Opfattelse, og jeg skal derfor efter en meget kort Motivering tillade mig at rette en Henværelse til den ærede Landbrugsminister. Efter den sidste Kalamitet, der efter mange forudgaaende har trykket vor Udførsel af levende Kreaturer, en Kalamitet, jeg ikke her behøver at komme nærmere ind paa, da den er kendt af alle, bliver det en tvingende Nødvendighed for os at ombytte vor Udførsel af levende Kreaturer med Udførsel af Kød, men dertil hører nødvendigvis Eksportslagterier. Af disse findes der paa Øerne en hel Fylde af den naturlige Grund, at der har Udførsel af levende Kreaturer allerede længe været stoppet. Jylland er derimod, naar jeg undtager et ganske lille Statsslagteri i Esbjerg, ganske blottet for den Slags Slagterier. Der er derfor her virkelig periculum in mora. Oprettelse af Eksportslagterier med det specielle Formaal for Øje at eksportere

vort Kød i Stedet for levende Kreaturer er det, der trænges til. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Landbrugsminister, om den højtærede Minister ikke vil finde sig beføjet til, naar der foreligger en paatrængende Nødvendighed for saadanne Slagterier i Jylland, at overskride den her foreliggende Bevilling, idet jeg gaar ud fra, at sjælden har der vel kunnet foreligge mere Føje til at afholde en Udgift paa forventet Tillægsbevilling end netop under de her foreliggende Forhold.

Jeg skal hertil blot knytte endnu et Par Bemærkninger. Det er saa naturligt, at det paa en Tid som den nærværende vrimler rundt omkring med Projekter til Eksportslagterier, at der er et formeligt Kapløb mellem Byer og Egne om hver især at sikre sig et saadant. Større Ulykke kan efter min Formening ikke indtræffe for vor Kødeksport end Oprettelse af en Masse Slagterier, strøede rundt omkring i Landet. Efter min Opfattelse ville to være fuldt ud tilstrækkelige for Jyllands Vedkommende. Det ene maatte særlig være baseret paa vor Udførsel til Norge og maaske til Nordengland, det andet paa vor Udførsel til Tyskland og England. Stedet for disse Slagterier behøver jeg næppe nok at nævne, der kan ingen Strid være om, hvor disse skulle være, thi sikkert er det, at Frederikshavn og Esbjerg udpege sig selv. Kun naar man indskrænker Slagteriernes Antal til højst 2, kun da kunne de virkelige Betingelser for en Kødeksport fyldestgøres, kun i dette Tilfælde kan der blive en virkelig indgaaende og tilstrækkelig Statskontrol med Kødets, og hvad der er ikke mindre vigtigt, kun da kunne vi opnaa den nødvendige Klassifikation og Sortering af Kødets, saa at der kan sikres os ordentlige Priser. En saadan Klassifikation kan ikke finde Sted ved en Masse Slagterier paa et og samme Sted. Der er ogsaa andre Forhold, som have stor Betydning i saa Henseende. Det vil let ses, at f. Eks. Udnyttelsen af Affaldet, navnlig ved en Tilknytning til Slagteriet af Fabrikker, f. Eks. Konservesfabrikker, til Fabrikation af Oleomargarine, Tarmskrabning og den Slags Ting, kun fuldt kan finde Sted, naar man samler hele Slagterivæsenet paa ganske enkelte bestemte Punkter. Der er en anden Omstændighed, der kræver en saadan Koncentration af Slagterier, en, som jeg tror, langt fra uvigtig Omstændighed, det er den, at kun derved kan man overhovedet kontrollere Afsætningsmængden, kun derigennem kan man undgaa den ellers uundgaaelige, stødvise Overtfyldning af et